

**MAJLIS MAKAN MALAM KESATUAN KEBANGSAAN WARTAWAN  
MALAYSIA (NUJ)**

HOTEL HILTON, PETALING JAYA (PJ), 15 JUN 1990

Encik Abdullah Tahir,

Presiden, Kesatuan Kebangsaan Wartawan Malaysia (NUJ);

Ahli-ahli Majlis Tertinggi NUJ;

Dif-dif Kehormat;

Tuan-tuan dan puan-puan,

Saya dan isteri saya mengucapkan terima kasih kepada Kesatuan Kebangsaan Wartawan Malaysia kerana menjemput saya ke Majlis pada malam ini dan seterusnya untuk memberikan ucapan. Saya diberitahu bahawa tujuan NUJ mengadakan majlis ini adalah untuk mengutip derma bagi kegiatan-kegiatan Kesatuan ini. Saya berharap NUJ memperolehi kejayaan. Akhbar-akhbar juga telah memainkan peranan yang besar dalam kutipan-kutipan derma untuk membantu orang yang malang dan untuk projek-projek tertentu. Adalah diharapkan dermawan-dermawan akan terus menghulurkan derma kepada NUJ kerana mereka begitu cergas dalam usaha-usaha kebajikan.

Saudara-saudari sekalian,

2. Kita bersyukur kerana negara kita aman dan stabil. Ini telah membolehkan kita menumpukan perhatian serta usaha untuk membangunkan negara supaya taraf hidup rakyat terus meningkat. Kita berbangga dengan tahap pembangunan serta pertumbuhan ekonomi di negara kita semenjak kita mencapai kemerdekaan hampir 33 tahun yang lalu. Tidak siapa boleh menafikan bahawa berbanding dengan zaman penjajah, kemajuan yang dicapai oleh Malaysia semenjak merdeka amatlah pesat. Sebaliknya banyak negara yang tidak berupaya membangun, bahkan menjadi lebih mundur selepas mencapai kemerdekaan.

3. Kita bernasib baik kerana kita tidak dikongkong oleh ideologi tertentu apabila kita mencapai kemerdekaan. Sebaliknya kita adalah pragmatis dan sanggup membuat apa yang baik untuk menjayakan negara kita. Kita telah mengamalkan sistem ekonomi pasaran atau market economy kerana ia membolehkan pihak swasta memainkan peranan yang berkesan dalam membangunkan ekonomi negara. Di samping itu juga, kita menggunakan perusahaan dan agensi milik negara serta central planning untuk menentukan kita tidak terlalu dikuasai oleh pemodal-pemodal. Tetapi apabila sampai masa yang kita yakin rakyat, terutamanya bumiputera, sudah mampu memiliki saham dalam perusahaan-perusahaan gergasi dan agihan dapat dibuat secara adil dan saksama, maka kita swastakan perusahaan-perusahaan monopoli Kerajaan. Kejayaan strategi ini adalah nyata. Hasilnya ialah kita mendapat khidmat yang lebih baik, mereka yang mendapati saham dan sanggup menyimpannya menikmati keuntungan, nilai saham meningkat dan Kerajaan mendapat hasil daripada jualan dan

daripada cukai yang bertambah dengan tidak payah membiayai modal dan pengurusan perusahaan-perusahaan ini.

4. Kita harus ingat jika Kerajaan Malaysia yang merdeka tersilap jalan dan memilih sistem sosialis, seperti yang dibuat oleh banyak negara yang mencapai kemerdekaan selepas Perang Dunia II, hari ini mungkin kita di paras yang sama dengan mereka, iaitu dengan ekonomi yang merosot, rakyat yang miskin dan sistem Kerajaan satu parti yang dikongkong oleh orang tertentu sahaja.

5. Kita bernasib baik kerana ini tidak berlaku kepada kita. Seinggalah Soviet Russia menolak sistem ekonomi yang dirancang dan dikontrol oleh Pemerintah, masih ada pihak yang berpegang kepada ideologi Komunis dan Sosialis sebagai satu 'agama' yang tidak boleh dikritik. Tetapi setelah Soviet Russia menolak teori sosialis, komunisma dan sosialisma tidak menjadi 'agama' lagi. Di Malaysia, pengikut-pengikut ideologi ini sekarang menerima sistem yang kita pilih, walaupun mereka tidak sanggup mengakui bahawa Kerajaan yang memilih sistem ini dari awal lagi adalah bijak. Sudah tentu mereka tidak akan menyokong Kerajaan. Mereka masih cuba menegakkan benang yang basah.

6. Seperti saya sebutkan tadi, Malaysia mengamalkan pragmatisma. Kita memilih yang baik daripada apa juga sistem atau ideologi dan kita menolak yang tidak baik. Kita tidak mengikatkan diri kepada apa juga ideologi ataupun tafsiran ideologi. Bahaya mengikatkan diri kepada sesuatu ideologi ialah apabila sesuatu dibuat atas nama ideologi itu, maka, baik atau buruk, kita terpaksa menerimanya. Sebahagian daripada kegagalan sistem komunis atau sosialis ialah kerana bermacam-macam penyalahgunaan kuasa malahan jenayah dilakukan atas nama ideologi-ideologi tersebut. Dan jenayah seperti ini boleh juga berlaku dalam apa juga ideologi dan sistem, termasuk sistem liberal demokrasi. Keadaan anarki yang terdapat di beberapa buah negara yang demokratik adalah disebabkan pegangan kepada tafsiran tertentu mengenai demokrasi sehingga Kerajaan menjadi lumpuh dan tidak terdaya untuk membendung keganasan. Apakah gunanya demokrasi jika rakyat menjadi miskin, hidup dalam ketakutan, dibunuh tanpa sebab dan lebih suka berhijrah ke negara lain? Apakah gunanya demokrasi jika ia hanya membawa keburukan dan menghindar kebaikan.

Saudara-saudari sekalian,

7. Kita di Malaysia memilih Demokrasi Berparlimen dan Raja Berperlembagaan. Jika dikaji, demokrasi diamalkan dengan berbagai-bagai cara. Ada demokrasi secara Raja Berperlembagaan atau Constitutional Monarchy. Ada demokrasi di mana Ketua Negara dipilih tetapi tidak mempunyai kuasa eksekutif. Ada demokrasi yang mana Ketua Negara atau Presidennya menjadi Ketua Eksekutif. Ada juga sistem demokrasi di mana menteri-menteri dipilih oleh rakyat dan ada pula yang dipilih daripada kawan-kawan Presiden yang bukan wakil rakyat dan juga cara-cara lain. Semuanya adalah demokrasi. Malangnya pada pendapat sesetengah pihak di Malaysia, jika sesuatu itu dibuat atau diamalkan oleh Barat maka itu tetap demokratik, tetapi kalau diterokai oleh kita sendiri maka itu tidak demokratik. Mentaliti hamba atau slavish mentality atau colonial mentality ini

amatlah sukar dikikiskan daripada orang seperti ini. Inferiority complex masih menguasai mereka. Dengan itu apa sahaja tuduhan yang dilemparkan oleh Barat terhadap kita tentang demokrasi kita, akan disambut sebagai satu kebenaran dan mesti disokong. Walaupun negara sudah merdeka, mentaliti mereka ini masih belum bebas dan merdeka.

8. Kita menerima prinsip-prinsip demokrasi tetapi amalannya mestilah sesuai dengan keadaan dalam negara kita di mana penduduknya terdiri daripada berbagai-bagai kaum, bahasa, agama, kebudayaan dan mereka terpisah kerana kegiatan ekonomi dan pencapaian mereka. Tahap pembangunan negara kita tidak sama dengan negara-negara yang maju. Semasa negara-negara maju berada ditahap kita, mereka juga tidak mengamalkan sistem dan nilai yang mereka amalkan sekarang. Jika ada perbezaan antara amalan demokrasi kita dengan demokrasi negara Barat, janganlah anggap bahawa kita tidak demokratik.

Saudara-saudari sekalian,

9. Akhbar-akhbar di Malaysia adalah bebas. Bebas bukan bermakna hanya untuk mengkritik dan mengecam Kerajaan tetapi juga bebas untuk menyokong Kerajaan. Ada pendapat bahawa jika akhbar menyokong Kerajaan, itu adalah tanda bahawa akhbar itu tidak bebas. Sebaliknya jika akhbar itu menentang Kerajaan, ia dianggap sebagai bebas walaupun ia menentang kerana takut kepada pihak-pihak tertentu di luar Kerajaan, atau takut ia tidak popular dan akhbarnya tidak laris dijual. Sebenarnya akhbar seperti ini juga tidak bebas.

10. Di negara-negara demokratik di Barat, terdapat akhbar-akhbar yang pro-Kerajaan dan akhbar-akhbar yang anti-Kerajaan atau seperti di United Kingdom pro-Labour dan pro-Conservative. Apabila parti Conservative menjadi Kerajaan di United Kingdom, walaupun terdapat akhbar-akhbar yang pro-Conservative, tetapi tidak ada tuduhan bahawa tidak ada kebebasan akhbar atau tidak ada press freedom di United Kingdom. Demikian juga jika Parti Buruh berkuasa, walaupun ada akhbar-akhbar yang pro-Buruh, tidak akan ada tuduhan yang media di Britain dikuasai oleh Kerajaan. Tetapi oleh kerana ada tiga atau empat akhbar di Malaysia yang tidak mengecam Kerajaan secara melulu, maka Kerajaan Malaysia dituduh tidak mendokong kebebasan akhbar atau press freedom.

11. Di samping itu, di Malaysia terdapat banyak akhbar yang anti Kerajaan. Berita-berita yang dibuat oleh akhbar-akhbar yang anti Kerajaan ini amatlah buruk dan merupakan sindiran. Akhbar-akhbar ini juga melaporkan pembohongan-pembohongan secara lantang. Tetapi akhbar-akhbar masih kekal. Adanya akhbar-akhbar seperti ini di Malaysia pun tidak menghalang orang tertentu menuduh bahawa akhbar-akhbar di Malaysia tidak bebas. Pendek kata, jika negara Barat apa pun mereka buat adalah tidak salah. Tetapi, jika Malaysia dan negara-negara membangun yang lain buat perkara yang sama, mereka adalah salah.

12. Pemberita-pemberita dan pihak-pihak asing cuma membaca beberapa

akhbar Inggeris yang menyokong Kerajaan dan mendakwa bahawa tidak ada kebebasan akhbar di Malaysia. Pihak-pihak tertentu di Malaysia pun menyahut "benar, memang tidak ada kebebasan akhbar di Malaysia". Sekali lagi colonial mentality jelas kelihatan. Mereka cuma menjadi echo, atau menjadi burung tiang yang pandai berkata-kata tetapi tidak mampu melahirkan fikiran sendiri. Mereka ini sanggup menerima apa sahaja yang diperkatakan oleh orang asing. Dan apabila orang asing ini menafikan sesuatu, mereka pun juga turut sama menafikannya. Tidakkah mereka ini mempunyai maruah?

13. Demikianlah terkongkongnya fikiran mereka ini sehingga apabila pihak asing mengesyorkan supaya GSP kita ditarik balik, mereka turut mendesak bersama. Penjajahan mental adalah lebih berkesan daripada penjajahan fizikal. 14. Hakikat yang sebenarnya ialah kebebasan khabar tidak wujud di mana-mana, baik di negara liberal demokrat atau di negara diktator. Di negara liberal demokrat, berita dan rencana dalam media massa dikuasai oleh orang tertentu yang berkuasa dalam media berkenaan. Mungkin orang ini ialah tuan punya, atau pengarang atau syarikat-syarikat yang membeli ruang iklan. Yang penting ialah mereka boleh menapis atau censor kebenaran dan membuat laporan yang mereka suka.

15. Mereka ini mempunyai kepentingan tertentu termasuklah kepentingan politik. Sebelum Perdana Menteri Thailand membuat lawatan ke Amerika Syarikat, satu laporan yang amat memburukkan Thailand telah ditayangkan oleh sebuah stesyen TV yang terbesar di Amerika. Memang ada perkara-perkara yang buruk yang berlaku di Thailand. Di Amerika Syarikat juga banyak perkara yang buruk berlaku. Tetapi tentulah bukan secara kebetulan yang gambar itu ditayangkan sebelum lawatan Perdana Menteri Thailand. Tujuan menayangkan filem itu ialah untuk melemahkan Perdana Menteri Thailand dalam apa juga rundingannya dengan Amerika Syarikat.

16. Demikian juga tiap kali saya berada di New York untuk berucap di United Nations, cerita-cerita yang buruk berkenaan dengan Malaysia disiarkan oleh The Wall Street Journal dan The Asian Wall Street Journal. Sebaliknya tidak sepetah pun daripada ucapan saya dilaporkan dalam akhbar The Wall Street Journal atau mana-mana akhbar besar Amerika Syarikat. Mungkinkah apa yang saya perkatakan tidak "fit to print" atau apakah pihak akhbar di New York mengenakan censorship terhadap saya kerana ucapan saya mendedahkan kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh negara-negara maju dan penindasan mereka terhadap negara-negara membangun? Sebagai bandingan, jika pembesar dari negara mereka datang ke Malaysia segala apa yang mereka perkatakan disiarkan dengan panjang lebar oleh akhbar-akhbar di Malaysia. Siapakah yang mengamalkan kebebasan akhbar, mereka atau kita?

Saudara-saudari sekalian,

17. Apakah tidak ada langsung kebaikan yang berlaku di Malaysia? Apakah Malaysia begitu buruk? Apakah semua negara membangun begitu buruk?

18. Beberapa Ketua Negara dan Kerajaan serta pegawai-pegawai semasa

CHOGM dan G 15 telah menyatakan mereka mendapati Malaysia tidak seperti yang mereka baca dalam laporan-laporan agensi-agensi berita Barat. Mereka dapati Malaysia maju, aman dan canggih atau sophisticated. Jika mereka diberi laporan yang salah mengenai negara kita, tidakkah mungkin berita-berita yang kita baca mengenai negara mereka juga salah?

19. Salahkah jikalau kita membuat tuduhan bahawa akhbar- akhbar di negara-negara liberal demokrat juga tidak bebas untuk melapor yang benar atau the truth? Mereka dikuasai oleh orang yang berkepentingan yang tidak membenarkan kebenaran dilapor. Jika akhbar-akhbar mereka tidak bebas, mengapakah mereka bercakap berkenaan dengan freedom of the press? Mengapakah mereka membuat tuduhan terhadap orang lain? Mengapakah terdapat di negara kita orang yang asyik menuduh negara sendiri tetapi membisu seribu bahasa apabila perkara yang sama atau yang lebih buruk dilakukan oleh negara liberal demokrat?

Saudara-saudari sekalian,

20. Ahli-ahli NUJ adalah bebas. Sudah tentu bukan semua yang hadir malam ini menyokong Kerajaan. Ramai juga yang anti Kerajaan dan akan terus anti Kerajaan. Kerajaan menerima hakikat ini. Tetapi sebagai NUJ, saudara-saudari harus mempunyai sekurang-kurangnya perasaan patriotisma terhadap negara kita Malaysia. Janganlah kerana tidak suka kepada Kerajaan maka kita sanggup memburuk-burukkan negara dan bangsa kita sendiri serta menjadi alat kepada akhbar- akhbar asing. Janganlah kita sanggup membuat laporan- laporan yang tidak berasas hanya kerana akhbar-akhbar asing tidak suka apa-apa yang positif yang terdapat di negara- negara di mana mereka tidak lagi menjadi tuan. Janganlah kita sanggup menjual maruah bangsa kerana wang ringgit.

Saudara-saudari sekalian,

21. Berpeganglah kepada kebenaran. Sekali lagi secara ikhlas tanyalah kepada diri sendiri, berapa banyakkah negara membangun yang berjaya seperti Malaysia? Apakah tidak ada langsung kebaikan di negara kita ini? Secara langsung, membenarkan diri kita dipengaruhi oleh perasaan benci kepada Kerajaan atau kerana wang ringgit akan menidakkan kebebasan akhbar. Akhbar yang dikongkong oleh matlamat-matlamat tertentu dan pihak-pihak tertentu sehingga tidak lagi berpegang kepada kebenaran, tidaklah bebas. Janganlah ingat Kerajaan sahaja yang boleh menjejaskan kebebasan akhbar. Pemilik, pengarah, pengarang, kepentingan kewangan, dorongan populariti -- semua ini boleh menjejaskan kebebasan akhbar.

Saudara-saudari sekalian,

22. Akhbar dianggap sebagai "The Fourth Estate" oleh negara-negara demokratik Barat, iaitu selepas "clergy, nobility and commons that wield political power". Kata pepatah Inggeris, "Power corrupts and absolute power corrupts absolutely". Jika ada sedikit sebanyak sekatan terhadap kebebasan akhbar, umpamanya berkenaan dengan hasutan ke arah violence atau sekatan-

sekatan terhadap laporan-laporan lucah, sebabnya ialah kerana sesiapa juga tidak boleh diberikan power yang absolute untuk mengelak daripada "corruption" yang "absolute". Hanya kerana constraint ini tidak bermakna bahawa tidak ada kebebasan akhbar di Malaysia. Pemimpin-pemimpin Kerajaan di negara ini tidak mempunyai kuasa yang absolute. Rakyat boleh menggantikan Kerajaan dan mahkamah juga boleh membatalkan keputusan Kerajaan. Oleh itu, akhbar-akhbar di Malaysia mestilah menerima sekatan-sekatan tertentu terhadap mereka. Ia bukanlah bertujuan meniadakan kebebasan akhbar tetapi adalah untuk menjaga kepentingan negara.

Saudara-saudari sekalian,

23. Sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada Kesatuan Kebangsaan Wartawan Malaysia kerana menjemput saya ke Majlis Malam ini. Saya sangat bergembira dapat bertemu muka dengan saudara-saudari sekalian. Akhir kata saya mengucapkan selamat maju jaya kepada semua ahli-ahli NUJ.